తండ్రులకో కథ

కందుకూరి వెంకట మహాలక్ష్మి

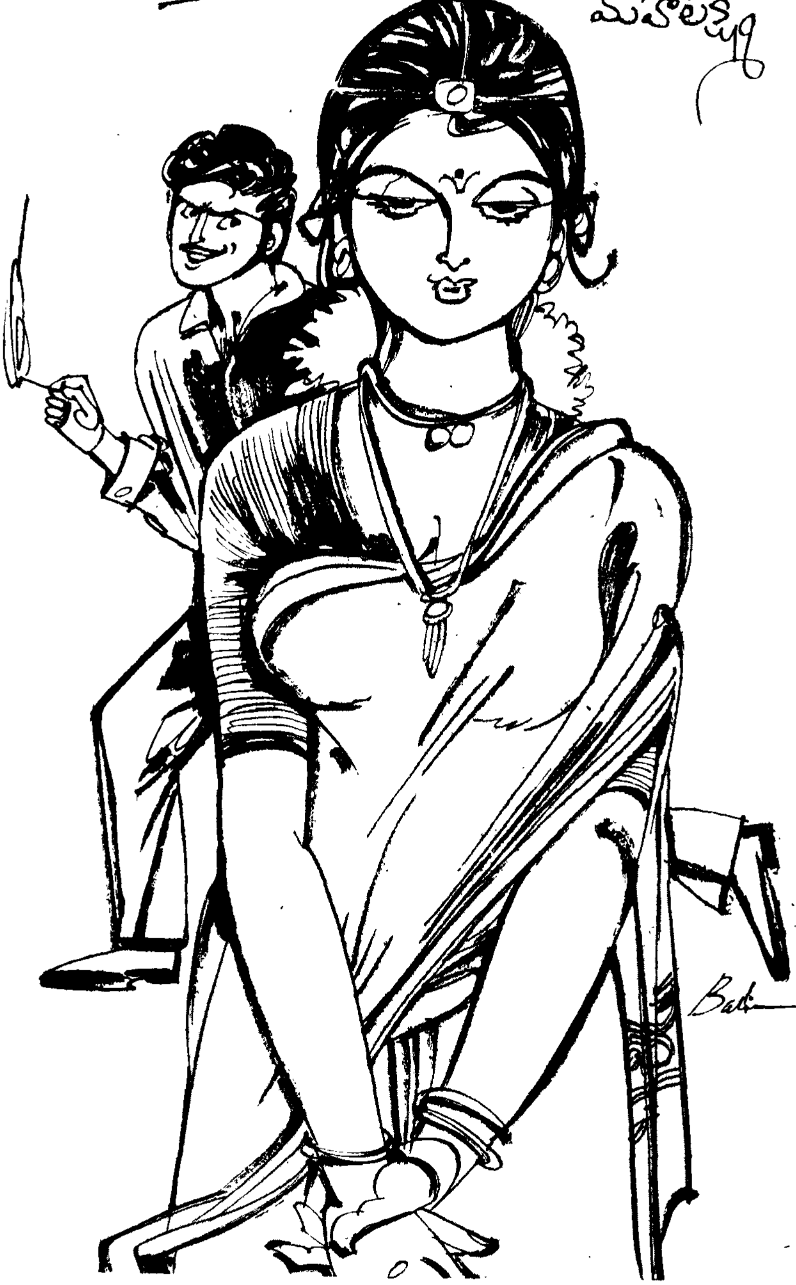

భక్తులు మొక్కులు మొక్కుకుని తీరగానే అమ్మవారి జాతర్లకి కోళ్ళని మేకల్ని బలి యిస్తుంటారు.

కానీ- అత్తవార్లనే కొందరు కోరికల్ని కోరుకుని వారి దాహం తీర్చలేక పోతే అలుసుగా కనపడే కోడళ్ళని బలి యిచ్చేస్తుంటారు.

అదే జరిగింది అపర్ణ విషయంలో!!

అపర్ణ అగ్నిదేముడికి ఆహుతి అయిపోయింది! కాదు అహంకారుల కోపాగ్నికి "స్వాహా" అయిపోయింది!!

ఈ పవిత్ర భారత దేశంలో అత్తింటివారి కోరికల్ని తీర్చలేక, వారి ఆగ్రహాగ్నికి గురై, వారి దాహాగ్నికి బలయిపోతున్న వేలాది కోడళ్ళ కోవలోకే అపర్ణా చేరిపోయింది.

దిన పత్రికల్లో ప్రతీ రోజూ ప్రచురితమయ్యే ఈ వార్తల్ని చదివి జాలిగుండెతో ఓ నిట్టూర్పు విడిచి మర్చిపోతోంది ప్రజానీకం.

ఇటువంటి సదవకాశాల్ని వినియోగించుకుని కొందరు జేబులు నింపుకుని కేసుల్ని రూపుమాపుతున్నారు అన్యాయాల్ని అరికట్ట వలసిన అధికారులే! డబ్బు అనుబంధాల్ని పెంచనూ గలదు, తెంచనూ గలదు. ఎంత కష్టమైన పనయినా డబ్బు చేయించ గలిగినంత తేలిగ్గా మనిషి చెయ్యలేడు.

పై విషయాలన్నీ అపర్ణ ఆ యింటికి బలిపశువు కావడానికి కారణాలయ్యాయి.

డబ్బులేక పోవడం పరంధామయ్యకి ఒక శిక్ష అయితే, అతనికి దేముడు నలుగురు ఆడపిల్లల్ని యివ్వడం మరో పెద్ద శిక్ష.

"ఆడా మగా సమానమే!" అంటూ ప్రసంగాలు, పేపర్లు, పెద్దలు ఎంత చాటి చెప్పినా మధ్య తరగతి తల్లిదండ్రులకి మాత్రం ఆడపిల్లలు కొత్తరకపు గుదిబండలుగానే తయారవుతున్నారనే చెప్పాలి.

చదువులు కావాలంటారు కొందరు- ఉద్యోగాలు చేస్తున్న పిల్లలే కావాలంటారు మరికొందరు. తండ్రులు చచ్చీ చెడీ యివన్నీ అమర్చినా కట్నాల రేటు తగ్గుతుందా? అంటే అదీలేదు! ఇదివరలో వేల సంఖ్యలో వుంటే ఇప్పటి బేరం లకారాల నుంచి మొదలవుతోంది. ఇవికాక స్కూటర్లు, ఫ్రిజ్‌లు, టీ.వీ.లు పండగల కానుకలుగా తేకపోతే సులువైన సాధనం కోడల్ని హింసించడం- హత్య చెయ్యడం.

పోనీ పుస్తె, పుడక అమ్మి అవన్నీ కూడా యిచ్చి పంపిస్తే ఆ ఆడపిల్ల ఆ యింట దర్జాగా హాయిగా బ్రతుకుతోందా?అంటే అదీ లేదాయె!! ఆమెకి ఇంట్లో చాకిరితో పాటు బైట ఆఫీసు చాకిరీ ఎడిషనల్ బర్డెన్. అదీ నోరు మూసుకుని భరించినా ఆలశ్యంగా వస్తే అనుమానపు పోట్లు, ఎంత గడించినా పైస ఖర్చు చేసే స్వతంత్ర్యం లేకపోవడం- ఇలా చెప్పుకుపోతే కోడళ్ల పాట్లు కోకొల్లలు. ఒక మాటలో చెప్పాలంటే ఆధునిక యుగంలోని లాభసాటి బేరాల్ని అమలు పర్చుకుంటూ, పాత పద్ధతుల్ని, ఆచారాల్ని విడవలేక ఆడపిల్లని, ఆమె తల్లితండ్రుల్ని అడకత్తెరలో పెట్టి నలిపేస్తున్నారు అత్తవార్లనే అధికార పార్టీలు.

పరంధామయ్య పెద్ద కూతుర్ని చదివించాలన్న ప్రయత్నం ఫలించకపోగా పదో తరగతే పదే పదే చదివి పేసవలేక పోవడంతో పెళ్ళయినా చేసి ఓ భారాన్ని దింపుకుంటే వెనక చెట్లల్లా ఎదిగిపోతున్న మిగతా పిల్లలకి ఏదో చదువబ్బుతోంది కదా! పెళ్ళికాక పోదన్న ఆలోచన వచ్చి, ఏడు చెప్పుల జతల్ని అరగ్గొట్టుకుని ఓ గుమస్తాకిచ్చి అపర్ణని కట్టబెట్టాడు.

డిగ్రీలేని పిల్లని చేసుకుందుకు ఒప్పుకున్నారన్న ఆనందమే తప్ప- కుటుంబపు మంచి చెడ్డల్ని వాకబు చెయ్యలేదు. యాభైవేలకి నయాపైస తగ్గమని ఖచ్చితంగా చెప్పినప్పుడు కూడా డబ్బు

మనుష్యులని గ్రహించ లేదు సరికదా, యాభైవేలు నా గుమాస్తా బ్రతుకు ఎలా యివ్వగలదని ఆలోచించకుండా "ఊ" కొట్టి శకునలమీద సంబంధాన్ని ఖాయపర్చి, క్షణాల్లో ముహూర్తం పెట్టించేసాడు పరంధామయ్య ఈ సంబంధం తప్పిపోతే యింక అపర్ణకి పెళ్ళేకాదేమో అన్న కంగారుతో. మరో వారానికల్లా పెళ్ళి చేసేసాడు. పెళ్ళికి ముందు పి. ఎఫ్. లోన్ తీసుకుని వాళ్ళడిగిన యాభైవేలల్లో పాతిక వేలిచ్చి త్వరలోనే మిగతా పాతికవేలూ యిస్తానని కాళ్ళా వేళ్ళా పడటంతో గిరీష్‌ని తండ్రి అపర్ణ మెళ్ళో మూడు ముళ్ళూ వెయ్యనిచ్చాడు.

'పెళ్ళయి పోయాకా యింకేం చేస్తారులే!!' అన్న ధీమాతో అపర్ణని అత్తవారింటికి పంపి నిశ్చింతగా యింట్లో కూర్చున్నాడు మిగతా కట్నం డబ్బుల గురించి ఆలోచించకుండా పరంధామయ్య.

కబురు మీద కబురు పెట్టినా "అదిగో, ఇదిగో" అనడం తప్ప డబ్బులు రాకపోవడంతో ఇలా లాభం లేదని "డబ్బు మొత్తం తీసుకొస్తేనే మళ్ళీ ఈ గడప తొక్కడం" అంటూ అపర్ణని పుట్టింటికి పంపేసారు అత్త, మామ, భర్త.

"ఆడపిల్లని నరికినా, చంపినా అత్తవారింట్లో వుండడమే గౌరవమని, ఆడది మంచితనంగా అత్త మామల అభిమానాన్ని చూరగొనాలని, చాక చక్యంగా భర్త మనసు మార్చి వశపర్చుకోవాలిగానీ యిలా పుట్టింటికి రాకూడ"దన్న నీతుల్ని బోధించి, నాలుగు పతివ్రతల కథలు చెప్పి మళ్ళీ అత్తవారింటికి పంపేసాడు అపర్ణ తండ్రి.

తన బిడ్డ ఆ యింట గొడ్డు చాకిరీయే చేస్తోందా? గొడ్డులా తన్నులే తింటోందా?" అని ఏనాడూ తిరిగి చూడలేదు. తండ్రి చేసిన దొంగ వాగ్దానానికి ఫలితంగా ఆమె దోషిగా నిల్చి గొడ్డుని బాదినట్టు బాది, హింసిస్తుంటే "ఆడపిల్లనై పుట్టినందుకు ఫలిత మిలాగే అనుభవించా"లన్న నిజాన్ని జీర్ణించుకుని తలొగ్గి అన్ని హింసల్నీ సహిస్తున్న అపర్ణని చూస్తున్నకొద్దీ కసీ, కోపం పెరిగిపోతున్న అత్త, మామ, భర్త విచక్షణా జ్ఞానాన్ని కోల్పోయి ఓనాడు గ్యాస్ ఆన్ చేసి గదిలో బంధించి అగ్నిహోత్రుడికి ఆమెని బలిచ్చి తృప్తి తీర్చుకుని "ఆ తండ్రికి బుద్ధి రావాలంటే యిదే సరైన శిక్ష" అనుకొన్నారు.

ఇది ప్రమాదం కాదని, హత్యే అని ఊరంతా గుప్పుమంది. లబో, దిబో మంటూ వచ్చారు అపర్ణ తల్లిదండ్రులు. ఛీత్కారంగా చూసి వెళ్ళగొట్టారు. పాతికేళ్ళ పిల్లని పోగొట్టుకున్న గర్భశోకంతో ఇంటి కొచ్చారు పరంధామయ్య, భార్య.

ఇన్నేళ్ళూ యిటు తల్లి దండ్రుల లేమితనాన్ని, అటు అక్క అత్తింట పడుతున్న పాట్లని చూస్తున్న హేమలో ఆవేశం కట్టలు తెంచుకుని, అక్క చావుకి కారకులు అత్తవారేనని, ప్రమాదం కాదని, హత్య చేసారని పోలీస్ రిపోర్టు యిచ్చి వచ్చింది.

పోలీసులు రంగంలోకి దూకగానే దొడ్డి గుమ్మమెంట వచ్చారు గిరీష్, తండ్రి పరంధామయ్య యింటికి. "చూడు పరంధామయ్యా! నీ కూతురు ప్రమాదవశాత్తూ చనిపోయిందని రాసివ్వకపోతే నీ అంతు చూస్తాం! రౌడీల చేత నీ పిల్లల బ్రతుకులు నాలుగు రోడ్ల మధ్య నాశనం చేయించి జీవితాంతం పెళ్ళిళ్ళవకుండా చేస్తాం! మేం చెప్పినట్టు రాసిచ్చావో నీ రెండో కూతుర్ని కానీ కట్నం లేకుండా పెళ్ళి చేసుకుని నీ ఓ భారాన్ని తగ్గిస్తాం!! ఆలోచించుకో-" అని బెదిరించి, ఆశ చూపించి వెళ్ళిన తరవాత పరంధామయ్యలో ఆశవిత్తు మొలకెత్తి వెంటనే పోలీసుల దగ్గరకెళ్ళి అపర్ణ చంపబడలేదని రాసిచ్చేసి రాగానే, అటు వాళ్ళిచ్చిన లంచం, ఇటు పరంధామయ్య యిచ్చిన కాగితాన్ని అందుకుని ఆ ఫైలు మూసేసారు పోలీసు డిపార్టుమెంటువారు.

మరో నెల తిరక్కుండా పెళ్ళికొడు కయ్యాడు గిరీష్.

తన ప్రయత్నం నిష్ఫలం కాగా మళ్ళీ ఆ రాక్షస గృహానికి తన్ని కూడా యజ్ఞ పశువుగా తండ్రి పంపిస్తున్నాడని తెలిసి ఏడ్చి మొత్తుకుంది. ఆ పెళ్ళి చేసుకోనంది, గోల చేసింది, గొడవ చేసింది. ఫలితం శూన్యం. తన కాళ్ళపై తాను నిలబడలేని స్త్రీ పుట్టింట కన్నవారికి, అత్తింట అందరికీ తలొగ్గి బ్రతకాలి. "కానీ కట్నం తీసుకోకుండా మీ పిల్లని పెళ్ళాడుతా"నన్న ఒక్క మాట అపర్ణ చావుని మరిపింప జేసింది. పిల్లని చంపిన వాళ్ళకే మళ్ళీ పిల్ల నివ్వడానికి సిద్ధపడటానికి కారణం?! కట్నం అనే పిశాచం తన్ని ఆవరించక పోవడమేగా?హత్యలు చేసే అత్తవారిని నిందించే ముందు అటువంటి కిరాతకులకి చేతులారా బిడ్డల్ని అప్పగించే తండ్రుల నెందుకు నిందించరు?! కూతురి జీవితం చావు బ్రతుకుల మధ్య నలిగి పోతోందని తెలిసి కూడా పతివ్రతా ధర్మాలని బోధించి పంపిస్తున్నారు

ఆంధ్రసచిత్రవారపత్రిక

వి. చ. సంచిక!

* మీ 'పొట్టలు' జాగ్రత్త!!
* సాహిత్య హంతకోపాఖ్యానం మేము నిర్వహించిన హాస్యనవలికల పోటీలో ప్రథమ బహుమతి అందుకున్న వ్యంగ్య వీచిక యీ సంచికలో హోల్ మొత్తంగా చదివి కడుపుబ్బ నవ్వండి!
* ఏ విజయలక్ష్మి? ప్రదర్శన యోగ్యం, పఠన యోగ్యం, అత్యశ్యం పొట్ట చెక్కలయ్యే ప్రమాదం- యిదీ యీ 'నాటిక' ప్రత్యేకత.
* 'ఆత్రేయ' నాటికే నేటికే 'ఆత్రేయే' స్పెషల్ యింటర్వ్యూ.
* "హనీమూన్ ఆరంభసమయే" ఇదేమిటి? యిలాంటివి ఎన్నో వున్నాయ్- మీ కాపీకోసం మా ఏజెంట్ నడగండి.

-ఎడిటర్

గానీ ఆమెకి మేమున్నా మన్న ధైర్యాన్నిచ్చి, రక్షణ నెందుకు కలిగించటం లేదు?! కోడళ్ళ చావులకి అత్తవారెంత కారకులో తల్లి తం(డులూ అంతే కారకులు కారా? ఆడపిల్లని ఒదుల్చుకోవాలన్న గోలే తప్ప ఆమె సాధక బాధకాల్ని విని ఓదార్చవలసిన బాధ్యత లేదా?

"అక్కని చంపినా నాన్న నన్ను మళ్ళీ గిరీష్‌కి కట్టబెడుతున్నారు. రేపు నాకూ అదే గతి పడుతుంది. అప్పుడు చెల్లాయ్ అరుణ నిస్తాడా? తరవాత ఆఖరిదాన్ని.... ఛీ- ఛీ- యిలాంటి నాన్నలున్నంత కాలం గిరీష్ లాంటి వాళ్ళకి ఎన్ని పెళ్ళిళ్ళయినా అవుతాయి. తప్పెక్కడుంది? ఎవరిది??"

ఇవన్నీ హేమ ఆవేశపు ఆలోచనలు. ఆమెలో ఎన్ని ఆదర్శభావాలున్నా, ఎంత ఉడుకు రక్తం ఉరకలు వేస్తున్నా అంతా నిస్సారమై పోయింది. కారణం యింకా తను తన కాళ్ళమీద నిలబడటం లేదు. తం(డి ఒద్దిలో వుంది. ఫలితంగా పెళ్ళి కూతురిగా పీటల మీద కూర్చుని గిరీష్ చేత పుస్తె కట్టించుకుంది.

అగ్నిహో(త్రావధానుల్గా ఇంట్లో అందరి నోళ్ళూ నొక్కేసే తం(డిని ఎదిరించలేక ఈ పెళ్ళికి తలొంచిన హేమ మనసు మా(త్రం ఎదురు తిరిగి మరింత మొండి కత్తిలా తయారయింది.

అత్తవారింట అడుగెట్టిన హేమని మొండి దెయ్యం ఆవరించింది. ఎవరేం చెప్పినా నిర్లక్ష్యంగా వెళ్ళిపోయేది. ఎవర్నీ లెఖ్ఖ చేసేది కాదు. అపర్ణ పిరికితనానికి, నెమ్మదికి అలవాటుపడ్డ ఆ కుటుంబం హేమ నిర్లక్ష్యాన్ని సహించలేక పోయే-వారు. కొత్త కదా అని కొన్నాళ్ళు వేచి చూసారు. ఫలితం లేకపోవడంతో పాత పద్ధతుల్ని హేమపట్ల కూడా ఆచరించసాగారు. అపర్ణని కట్నం తేనందుకు హింసిస్తే హేమని మొండిదని, పెంకిదని హింసించ సాగారు. వారి మాటల్ని, తిట్లని వినీ విననట్లు (ప్రవర్తిస్తున్న హేమని చూస్తుంటే వారికి మరింత పిచ్చికోపం కలగసాగింది.

"చెప్పులు తెచ్చిపెట్టు హేమా!" అన్న మాటల్ని వినీ వినకుండా వెళ్ళిపోతున్న హేమ జబ్బ పట్టుకుని గదిలోకి లాగి కొడుతున్న భర్తని, గది బైట నిలబడి ఆ వింత తిలకిస్తూ, ఆనందిస్తున్న అత్తమామల్ని అసహ్యంగా ఓ చూపు చూసి, పక్క నున్న పేపర్‌వెయిట్ తీసి భర్త మీదకి విసిరి తలుపు తోసుకుని బైటికి వెళుతున్న హేమకి "వెళ్ళనీ పొగరుమోతు రాస్కెల్‌ని- ఎక్కడి కెళుతుంది?! రేపు దాని బాబు తీసుకొచ్చి అపర్ణని మన కాళ్ళ దగ్గర పడేసి వెళ్ళినట్లే వెళ్తాడు. ఈ సారొస్తే దీన్నీ అపర్ణ దగ్గరకే పంపి, దాని బాబుచేత మరో కాగితం "దాని చావుకి అదే కారకురాలని" రాయించుకుందాం. దీని పీడా విరగడవుతుంది" అంటున్న భర్త మాటలు వినపడక పోలేదు.

వారం గడిచింది, నెల గడిచింది. హేమ మళ్ళీ ఆ యింటికి రాలేదు. ఏ రోజు కారోజు వస్తుందని, రాకెక్కడికి పోతుందని అహంకారంతో గిరీష్, అతని కుటుంబం ఎదురు చూస్తోంది.

పరంధామయ్య కూతురికి రాసిన ఉత్తరం చూసి హేమ పుట్టింటికి వెళ్ళలేదని తెలియగానే అంతా షాకయ్యారు. అదే అదనుకుని వున్న వాటికి లేనివి మరిన్ని అల్లి ముళ్ళపొద చేసి పరంధామయ్యకి ఉత్తరం రాశారు హేమ గురించి.

ఆ ఉత్తరం చూసిన పరంధామయ్య నిలువునా నీరు కారిపోవడమే కాకుండా, నిప్పు తొక్కిన కోతిలా ఇంట్లో గెంతు లెయ్యసాగాడు. ఏం చెయ్యాలో తోచక "ఎలాగైనా హేమని వెతికి మీ కాళ్ళ దగ్గర పడేస్తా" నంటూ ఉత్తరం రాసి హేమ కోసం గాలించ సాగాడు.

నెలలు దొర్లి పోతున్నాయి. హేమ జాడ లేదు. "మొదటి భార్యని హత్య చేసారు. రెండో భార్య వ్యాఫిట్! భరించలేక పెళ్ళయిన రెండు నెల్లకే వెళ్ళి పోయిం"దన్న పుకారు వూరంతా గుప్పుమనగానే గిరీష్‌కి పిల్ల నివ్వడానికి ఎవ్వరూ సాహసించటం లేదు. గిరీష్ కుటుంబీకులు మా(త్రం హేమ ఎవడితోటో లేచి పోయిందన్న పుకారు పుట్టించి, అందరికీ చెప్పసాగారు.

పరంధామయ్య కూడా హేమని తిట్టుకున్నాడేగానీ హేమ వెళ్ళిపోడానికి కారణం ఆలోచించ లేదు.

నదీ (ప్రవాహంలాగే కాలం కూడా ఆగకుండా దౌడు తీస్తోంది.

పరంధామయ్య యింటి ముందు పెళ్ళి పందిరి కలకల్లాడుతోంది. అమాయకంగా వున్న అరుణ పెళ్ళికూతురు ముస్తాబులో మరింత అందంగా కనపడసాగింది. అపర్ణ చావు, హేమ పత్తా లేకపోవడం అన్న బెంగల్ని ఆ పందిరి దరిదాపులకి రానివ్వకుండా తిరుగుతున్నాడు పరంధామయ్య. ఆయన సతీమణి అరుంధతి, మనసులో ఏముంటుందో ఎన్నడూ చెప్పుకోలేని అశక్తురాలు. తన మాటకి ఎదురాడనివ్వని పరంధామయ్య ఇంట్లో ఎప్పుడూ సింహంలా (ప్రవర్తించ బట్టే అపర్ణ చావుకి కారణం తెలిసి మళ్ళీ అదే సుడిగుండంలోకి హేమని తోస్తుంటే భర్తని వారించాలనున్నా వారించలేక చాటుకెళ్ళి కళ్ళు తుడుచుకుందే తప్ప పైకి ఏమీ అనలేకపోయింది. దెబ్బ మీద దెబ్బ అన్నట్లు హేమ ఆ బాధ భరించలేక ఏ అఘాయిత్యం చేసుకుందో అన్న దిగులు ఆ యిల్లాలి గుండెల్ని నమిలేస్తున్నా, పైకి ఏడ్చే స్వాతం(త్ర్యం లేని నిర్భాగ్యురాలు అరుంధతమ్మ.

ఓ పక్క అరుణ పెళ్ళి పనులు చేస్తూనే మరో (ప్రక్క కొంగుతో మాటి మాటికి కళ్ళొత్తుకుంటూ, ముక్కు తుడుచుకుంటున్న భార్యని గుడ్లెర్రజేసి నోరు మూయించాడు పరంధామయ్య.

పెళ్ళివారొచ్చారు. అరుణ గౌరీ పూజకి కూర్చుంది. మహూర్తానికి మరో గంట టైముంది. ఇంతలో వచ్చారు పోలీసులు బిలబిలా. పెళ్ళికొడుక్కి, పెళ్ళి కొడుకు తం(డికి, పరంధామయ్యకి అరెస్టు వారెంట్ చూపించి ముగ్గుర్నీ జీపు ఎక్కించారు.

పందిరంతా చిందర వందరయిపోయింది. పెళ్ళి కొచ్చిన జనాలంతా విభ్రాంతిగా చూస్తూ నిలబడిపోయారు. అరుణ, అరుంధతమ్మా ఒక్క సారిగా ఘొల్లుమన్నారు. అంతవరకూ కలకల్లాడు తున్న పెళ్ళి పందిరి శవం వెళ్ళిన పందిరిలా తయారయింది. పందిట్లో బాజాలు బదులు శోకాలు మారు(మోగసాగాయి. అసలు కారణం ఏమిటో ఎవ్వరికీ అర్థంకావటం లేదు. ఎవరికి తోచిన రీతిని వారు "అదిగో పులం"టే- ఇదిగో తోక" అని అంటున్నారు. నిజం ఏ ఒక్కరికీ తెలియదు. కాస్సేపు కాలక్షేపం కబుర్లయ్యాక వచ్చిన జనం వారి వారిళ్ళకి వెళ్ళిపోయారు. బంధువులు మా(త్రం అరుంధతమ్మని ఓదారుస్తూ కూర్చున్నారు.

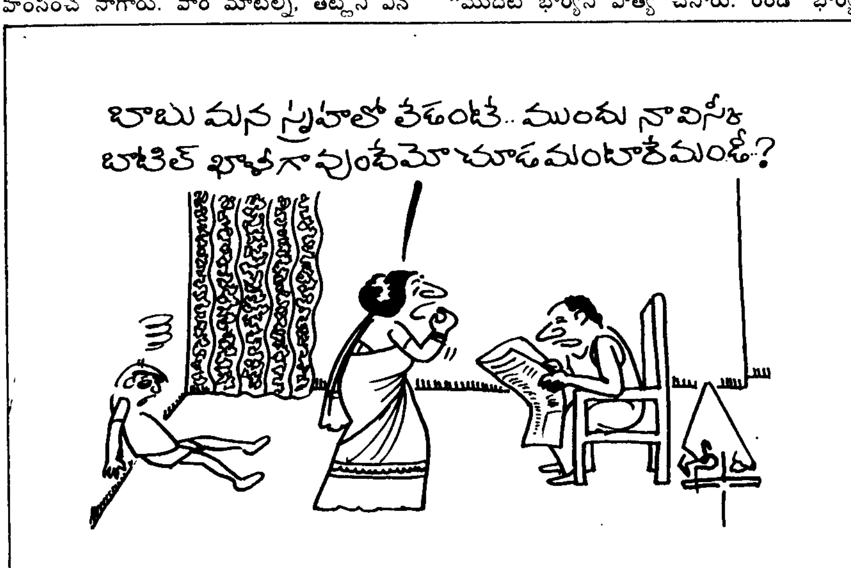

"ప్రజా శ్రేయస్సే పరమావధి!"

'మాగ్‌సేసే' అవార్డు విజేత లక్ష్మీజైన్ మాటలు

ప్రజలకు చేసిన సేవకు గుర్తింపుగా 1989 సంవత్సరానికి శ్రీ లక్ష్మీ జైన్‌కు ప్రతిష్ఠాత్మకమైన 'మాగ్‌సేసే' అవార్డు లభించింది.

ఈ అవార్డునందుకున్న భారతీయులలో 27వ వాడైన శ్రీ జైన్ తనకు ఈ అవార్డు లభించటంవల్ల నైతిక సమస్య లెదురయ్యాయని అంటున్నారు. కారణం- తాను ఎవరికోసం పాటు పడుతున్నానో ఆ నేత పనివారు కొత్త జాతీయ జౌళి విధానంవల్ల ఒకవైపు ఉపాధికోల్పోయి వుండగా, మరో వైపు తనకు ఈ అవార్డు సమస్యను తెచ్చిపెట్టినట్లయిందన్నారు.

భారత స్వాతంత్ర్యానంతరం రాజకీయాలను త్యజించి పేద ప్రజల సముద్ధరణకై తన జీవితాన్ని అంకితం చేసిన శ్రీ జైన్- 'ఫౌండేషన్ నుంచి కాదు నాకు అవార్డు రావలసింది... ప్రణాళికా సంఘం నుంచి రావాలి' అని అన్నారుట. తనను అభినందించబోయిన ప్రణాళికాసంఘం సభ్యులతో. 'నేత పనివారి ప్రయోజనాలకోసం ప్రభుత్వం తన విధానాన్ని మార్చుకున్నప్పుడే అది నాకు లభ్యమవుతుంది' అన్న శ్రీ జైన్ మాటలు వింటే వారిపట్ల ఆయనకున్న శ్రద్ధ విదితమవుతుంది.

స్వాతంత్ర్యానంతరం అప్పటి ప్రభుత్వం దేశ విభజన సమస్యలతో సతమతమవుతుండటంతో శరణార్థుల పునరావాస, సహాయ కార్యక్రమాలను ఆయన స్వయంగా చేపట్టటం చూస్తే ఆయన వ్యక్తిత్వం ఎలాంటిదో ద్యోతకమవుతుంది. ప్రజలను చైతన్యవంతం చేయటమేకాదు, వారి ఆలోచనా సరళిలో కూడా మార్పు రావాలని ఆయన కోరారు.

'ఇప్పుడు సమాజానికి కావలసింది స్వచ్ఛంద సంస్థలు కాదు... స్వచ్ఛంద చర్యలు, కృషి అత్యవసరం' అని శ్రీ జైన్ అభిప్రాయపడ్డారు. కర్నాటక, ఉత్తరప్రదేశ్ ప్రణాళికా సంఘాల్లో ఆయన పనిచేశారు.

ప్రణాళికలు ప్రజల అవసరాల కనుగుణంగా వారి చొరవతోనే రూపుదాల్చుకోవాలని పేర్కొనటం ప్రజలపట్ల ఆయనకున్న అభిమానాన్ని చాటిచెప్తుంది.

'అభివృద్ధికితోడ్పడే రాజకీయ విజ్ఞత కావాలని, నేత పనివారి సమస్యకంటే, మన సమస్యలు ముఖ్యం కాదని' అంటున్న ఈ గాంధేయవాదికి 'మాగ్‌సేసే' అవార్డు సంతృప్తిని కల్గించకపోయినా, ప్రజా సేవలో విశేష కృషికి గుర్తింపుగా యిచ్చే ఈ అవార్డు శ్రీ జైన్‌కు యివ్వాలనుకోవటం మాత్రం సమంజసమైన నిర్ణయమే!

-తిలక్

మరో రెండు గంటలకి పోలీస్‌స్టేషన్‌కెళ్ళిన అరుంధతమ్మ అన్న, మరిది పాలిపోయిన ముఖాలతో తిరిగొచ్చారు. వారు చెప్పిన విషయం విన్న అరుంధతమ్మ లబో, దిబో మంటూ గోల పెడితే, అరుణ గదిలో కూర్చుని కుళ్ళి కుళ్ళి ఏడవసాగింది.

ఏడాదిపాటు నడచిన ఆ కేసులో భార్య వుండగా పిల్లనిచ్చి పెళ్ళిచేస్తున్నందుకు పరంధామయ్యకి కొద్దిపాటి శిక్షతో వదిలెయ్యగా గిరీష్‌కి, తండ్రికి యావజ్జీవ కారాగార శిక్ష పడింది. కారణం - కావాలని హేమ గిరీష్‌ని రెచ్చగొట్టి వెళ్తూ వెళ్తూ చీరచాటున దాచిన టేప్‌రికార్డర్‌లో రికార్డ్ చేసిన గిరీష్ మాటలు 'వెళ్ళనీ పొగరుమోతు రాస్కెల్‌ని. ఎక్కడికెళ్తుంది? రేపు మళ్ళీ దాని బాబు తీసుకొచ్చి అపర్ణని మన కాళ్ళదగ్గర పడేసెళ్ళినట్లే దీన్ని తెచ్చి పడేసి వెళ్తాడు. ఈసారొస్తే దీన్నీ అపర్ణ దగ్గరకే పంపి దాని బాబుచేత మరో కాగితం 'దాని చావు కదే కారకురా'లని రాయించుకుందాం! దాంతో పీడా విరగడవుతుంది' అన్న మాటల్ని కోర్టులో వినిపించి, అపర్ణ చావుకి కారకులు గిరీష్ కుటుంబమే అని రుజువు పర్చడమేకాకుండా, తనకి విడాకులివ్వకుండా మళ్ళీ పెళ్ళిచేసుకుంటున్నాడని చెప్పి, రుజువుపర్చగానే కోర్టు వారికి యావజ్జీవ కారాగార శిక్ష విధించింది.

ఇంటికొచ్చిన హేమని చూసి పరంధామయ్య సిగ్గుతో తలొంచుకోగా, తల్లి మాతృహృదయం ప్రేమతో పెల్లుబికి హేమని కౌగలించుకుని దుఃఖించసాగింది. తల్లిని, భీత హరిణిలా మూలకి నక్కి కూర్చున్న అరుణని అక్కున జేర్చుకున్న హేమ "చూడండి యిలాకంట తడిపెట్టడం నుంచే ఆడది అబలన్న పేరుపొందింది. పుట్టింట తండ్రి అదుపాజ్ఞల్లో, అత్తింట భర్త, వారి కుటుంబం వారి కనుసౌజ్ఞల్లో బ్రతకాల్సొస్తోంది. కాలంతో మనం మారాలి. ఆడది చదువుకుంటోంది. తన కాళ్ళమీద తాను నిలబడి తనకి జరిగే అన్యాయాల్ని ఎదుర్కోవాలి. అలా కొందరైనా ఎదురుతిరిగిననాడు పురుషాహంకారానికి బలికానవసరం వుండదు. ఇటు నాన్న మూర్ఖత్వంవల్ల, అటు గిరీష్ కుటుంబం అహంకారంవల్ల అక్క బలైపోయింది. అయినా మళ్ళీ నన్ను బలియివ్వబోయారు. నాన్నకి భయపడి ఆనాడు తాళికట్టించుకున్నా, వారి రాక్షసత్వం నుంచి తప్పించుకుని నా స్నేహితురాలి సహకారంతో ఉద్యోగం సంపాదించుకుని నా బ్రతుకు నేను బ్రతుకుతున్నాను. నే నెంత హాయిగా, స్వేచ్ఛగా బ్రతుకుతున్నా నాకు, నాన్న అరుణ, కరుణల జీవితాల్ని కూడా నాశనం చేస్తాడని, ఆ సింహాల నోటికే అందిస్తారేమో' అన్న అనుమానం కలిగేది. అందుకే ఈ వూళ్ళోనే వున్న నా స్నేహితురాలి ద్వారా ఈ ఇంటి విషయాలు ఎప్పటికప్పుడు తెలుసుకునే దాన్ని. సమయం వచ్చినప్పుడు తగినరీతిని అందరికీ బుద్ధిచెప్పాలని వేచివున్నాను. నేననుకున్నట్లే జరిగింది. టైమొచ్చింది. నా పట్టుదలకి ఫలితం దక్కింది. ఇంక మీరు ఎవ్వరికీ భయపడనక్కరలేదు. మీరు నిస్సహాయులు కారు. అరుణా! కరుణా! మీకు నా అండవుంది. ఇలాంటి తండ్రులు పిల్లల్ని బలిపీఠా లకి అప్పగిస్తుంటే గిరీష్ లాంటివాడికి ఎన్ని పెళ్ళిళ్ళయినా అవుతాయి. అలా జరుగుతోంటే ఆ అహంకారులు ఎన్ని హత్యలైనా చేస్తారు. ఇదిలా సాగినంతకాలం ఈ సమస్యలు అంతంకావు. ఈతరం ఆడది తలెత్తి ఎదిరించిననాడే ఇలాంటి మూర్ఖులకి బుద్ధివచ్చేది. నాన్న ఇంక ఏ ఆడపిల్ల గొంతూ కొయ్యలేదు" అంటున్న హేమ మాటలు తేళ్ళల్లా కుడుతుంటే సిగ్గుతో పరంధామయ్య తల దించుకున్నాడు. ●